

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

06 листопада 2018 р.

Справа №0540/6041/18-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді – Бабаш Г.П.,

при секретарі – Оголь В.К.

за участю

представника позивача – Русіна В.С. (за довіреністю №07-28/16 від 22.01.2018 року),

розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами загального судового провадження адміністративну справу за позовом Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області (ЄДРПОУ 41325231, Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Свободи, 5) до Бражник Ніни Іванівни (87300, Донецька область, Амвросіївський район, м. Амвросіївка, вул. Улянівська, б. 39, кв. 8) про стягнення коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 89466,62 грн.,-

В С Т А Н О В И В:

Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області звернулось до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Бражник Ніни Іванівни про стягнення коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 89466,62 грн.

Позовні вимоги мотивовані тим, що на обліку у відділенні виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань у Амвросіївському районі Донецької області, як платника страхових внесків було зареєстровано суб'єкта підприємницької діяльності, фізичну особу-підприємця Бражник Ніну Іванівну. Згідно даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань її діяльність пропинено на підставі власного рішення, про що державним реєстратором внесено відповідний запис 16.10.2014 року №2236006003001827. Протягом здійснення підприємницької діяльності нею використовувалася праця фізичної особи – Коткової Валентини Єгорівни, з якою 23.10.2009 року трапився нещасний випадок на виробництві, про що було складено акт за формою Н-1 (про нещасний випадок пов'язаний з виробництвом). У зв'язку із прийняттям рішення про припинення підприємницької діяльності, та наявності, працівників, яким здійснюються страхові виплати, у відповідача – Бражник Н.І. виникли грошові зобов'язання перед Фондом щодо сплати сум по капіталізованим платежам внаслідок заподіяння шкоди життю і здоров'ю Котковій В.Є. у розмірі 89466,62 грн.

Позивач вважає, що зазначені дії є протиправними та порушують законні інтереси Фонду.

Відзиву на позовну заяву від відповідача до суду не надійшло.

*306*3327252*1*2*

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 27.0.2018 року позовну заяву залишено без руху шляхом надання до суду належним чином оформленого документу, що підтверджує сплату судового збору в сумі 1762,00 грн. та підтвердження того, що позивачем не подано іншого позову (позовів) до цього самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та таких самих підстав.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 21.08.2018 року відкрито провадження в адміністративній справі за правилами загального судового провадження та призначено на 12.09.2018 року.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 21.08.2018 року позивачу відмовлено у задоволенні клопотання про проведення судового засідання в режимі відеоконференції.

12.09.2018 року розгляд справи перенесено на 01.10.2018 року, у зв'язку з неявкою відповідача.

01.10.2018 року розгляд справи відкладено на 17.10.2018 року, у зв'язку з неявкою сторін.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 17.10.2018 року закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті на 06.11.2018 року.

Представник позивач у судовому засідання підтримав викладені у позовній заяві обставини та просив суд задовольнити позовні вимоги в повному обсязі.

Відповідач під час підготовчого провадження та у судове засідання не з'явився, про місце та дату судового провадження у справі повідомлявся належним чином, шляхом викладення процесуальних документів по справі на сайті суду.

Заслухавши пояснення позивача, перевіривши доводи, викладені в адміністративному позові, додаткові пояснення, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

На обліку у відділенні виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань у Амвросіївському районі Донецької області, як платника страхових внесків було зареєстровано суб'єкта підприємницької діяльності, фізичну особу-підприємця Бражник Ніну Іванівну.

Згідно даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань діяльність відповідача пропинено на підставі власного рішення, про що державним реєстратором внесено відповідний запис 16.10.2014 року №2236006003001827.

Протягом здійснення підприємницької діяльності відповідачем використовувалася праця фізичної особи Коткової Валентини Єгорівни, з якою 23.10.2009 року трапився нещасний випадок на виробництві, про що було складено акт за формою Н-1 (про нещасний випадок пов'язаний з виробництвом).

Згідно постанови від 03.02.2015 року №0502/50090/50090/42 Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві у Амвросіївському районі потерпілому призначено перераховану щомісячну грошову суму в розмірі 206,76 грн. з 01.03.2014 року.

Відповідно розрахунку потреби в капіталізації коштів для розрахунку з потерпілими на виробництві, у відповідача – Бражник Н.І. рахуються грошові зобов'язання перед Фондом щодо сплати сум по капіталізованим платежам внаслідок заподіяння шкоди життю і здоров'ю Котковій В.Є. у розмірі 89466,62 грн.

Спірні правовідносини регулюються положеннями Цивільного кодексу України, Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності" №1105-XIV та Порядку капіталізації платежів для задоволення вимог, що виникли із зобов'язань підприємства-банкрута перед громадянами внаслідок заподіяння шкоди їх життю і здоров'ю, який затверджений постановою Кабінету Міністрів України від

06 травня 2000 року за №765.

Частиною 2 статті 1205 ЦК України встановлено, що у разі ліквідації юридичної особи платежі, належні потерпілому або особам, визначеним статтею 1200 цього Кодексу, мають бути капіталізовані для виплати їх потерпілому або цим особам у порядку, встановленому законом або іншим нормативно-правовим актом.

Як вже зазначалось, що у зв'язку із прийняттям рішення про припинення підприємницької діяльності, та наявності, працівників, яким здійснюються страхові виплати, у відповідача – Бражник Н.І. виникли грошові зобов'язання перед Фондом щодо сплати сум по капіталізованим платежам внаслідок заподіяння шкоди життю і здоров'ю Котковій В.Є. у розмірі 89466,62 грн.

Правову основу, економічний механізм та організаційну структуру загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які призвели до втрати працездатності або загибелі застрахованих на виробництві, визначено Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" від 23.09.1999р. № 1105-XIV, статтею 3 якого визначено наступні принципи соціального страхування:

1) законодавчого визначення умов і порядку здійснення соціального страхування; 2) обов'язковості страхування осіб відповідно до видів соціального страхування та можливості добровільності страхування у випадках, передбачених законом; 3) державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав; 4) обов'язковості фінансування Фондом витрат, пов'язаних із наданням матеріального забезпечення, страхових виплат та соціальних послуг, в обсягах, передбачених цим Законом; 5) формування та використання страхових коштів на засадах солідарності та субсидування; 6) диференціації розміру виплати допомоги залежно від страхового стажу; 7) диференціювання страхового тарифу з урахуванням умов і стану безпеки праці, виробничого травматизму та професійної захворюваності на кожному підприємстві; 8) економічної заінтересованості суб'єктів страхування в поліпшенні умов і безпеки праці; 9) цільового використання коштів соціального страхування; 10) відповідальності роботодавців та Фонду за реалізацію права застрахованої особи на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за цим Законом.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Закону № 1105-XIV Фонд соціального страхування України є органом, який здійснює керівництво та управління загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та медичним страхуванням, провадить акумуляцію страхових внесків, контроль за використанням коштів, забезпечує фінансування виплат за цими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування та здійснює інші функції згідно із затвердженим статутом.

Пунктом 5 ч. 1 ст. 11 Закону № 1105-XIV передбачено, що джерелами формування коштів Фонду є капіталізовані платежі, що надійшли у випадках ліквідації страхувальників у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

Пунктом 1 ч. 1 ст. 35 Закону № 1105- XIV страхуванню від нещасного випадку підлягають: особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту), цивільно-правового договору, на інших підставах, передбачених законом, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності та господарювання, у тому числі в іноземних дипломатичних та консульських установах, інших представництвах нерезидентів, або у фізичних осіб, а також обрані на виборні посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування та в інших органах, фізичні особи - підприємці, особи, які провадять незалежну професійну діяльність, члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню від нещасного випадку на інших підставах.

Абзацом 2 ч. 2 ст. 35 вказаного закону передбачено, що усі особи, перелічені у частині першій цієї статті, вважаються застрахованими з моменту набрання чинності цим Законом незалежно від фактичного виконання страхувальниками своїх зобов'язань щодо сплати страхових внесків.

Відповідно до пункту 2 частини 2 статті 45 Закону №1105-XIV роботодавець як страхувальник зобов'язаний своєчасно та повністю нараховувати і сплачувати в установленому порядку страхові внески до Фонду.

Для покриття витрат Фонду потерпілим на виробництві, які працювали на підприємствах, що ліквідуються, кошти до Фонду сплачуються страхувальником, згідно з Порядком капіталізації платежів для задоволення вимог, що виникли із зобов'язань підприємства-банкрута перед громадянами внаслідок заподіяння шкоди їх життю і здоров'ю, затвердженим Постановою КМУ від 06.05.2000р. № 765 (надалі – Порядок)

Абзацом другого пункту 1 Порядку №765 передбачено, що капіталізація платежів здійснюється щодо кожної особи з урахуванням заборгованості за попередні роки та необхідності виплати майбутніх платежів. Під час розрахунку сум цих платежів повинні враховуватися заробітна плата потерпілого, відсоток втрати професійної працездатності, витрати по догляду за потерпілим, на реабілітацію, протезування, придбання транспортних засобів та види соціальної допомоги відповідно до медичного висновку, необхідність сплати одноразової допомоги у зв'язку з травмою або професійним захворюванням, які можуть призвести до смерті потерпілого, а також інших виплат, передбачених законодавством.

За змістом п.3 Порядку №765 капіталізація платежів розраховується на період, що визначається як різниця між середньою тривалістю життя для чоловіків і жінок у країні та їх віком на момент здійснення капіталізації.

Аналогічна правова позиція викладена і в постанові Верховного Суду України від 26 червня 2012 року у справі №21-156а12, ухвалі Вищого адміністративного суду України 23 листопада 2016 року.

Суд враховує той факт, що нормами ЦК України та Закону № 1105-XIV передбачено обов'язок страхувальника проводити капіталізацію платежів для продовження страхових виплат особам, потерпілим на підприємстві, протягом їх життя. Капіталізація платежів здійснюється щодо кожної особи з урахуванням заборгованості за попередні роки та необхідності виплати майбутніх платежів, коли страхувальник припинить свою діяльність та не буде сплачувати страхові внески, при цьому, визначено обов'язок страхувальника проводити капіталізацію страхових виплат у всіх випадках ліквідації (не лише у випадку ліквідації підприємства - банкрута, але й за інших підстав, передбачених законодавством).

Аналіз наведених норм дає підстави вважати, що капіталізація платежів здійснюється у всіх випадках ліквідації юридичної особи.

Крім того, суд звертає увагу на те, що ненадходження від відповідача вказаної заборгованості на рахунок Фонду негативно впливає та може призвести до зниження ефективності функціонування та розвитку в країні загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання України, які спричинили втрату працездатності.

Заявлена позивачем сума платежів, яка підлягає капіталізації підтверджується розрахунками потреби в капіталізації коштів та іншими матеріалами справи.

На момент розгляду справи в суді сума капіталізованих платежів у розмірі 89466,62 грн. відповідачем не сплачена.

Враховуючи наведене вище суд вважає, що вимоги позивача про стягнення з відповідача заявленої суми капіталізованих платежів є правомірними та обґрунтованими.

Згідно з частинами 1, 2 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Під час розгляду справи відповідач доказів сплати суми капіталізованих платежів не надав, проти позову не заперечив, доводи позивача не спростував.

На підставі викладеного суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій

області до Бражник Ніни Іванівни про стягнення коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 89466,62 грн. в повному обсязі.

Частиною 2 ст. 139 КАС України встановлено, що при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Керуючись п.п. 10, 15, 15.5 Розділу VII Перехідних положень, статтями 9, 19, 72-79, 90, 132, 139, 241-246, 250, 255, 295, Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області (ЄДРПОУ 41325231, Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Свободи, 5) до Бражник Ніни Іванівни (87300, Донецька область, Амвросіївський район, м. Амвросіївка, вул. Улянівська, б. 39, кв. 8) про стягнення коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 89466,62 грн. - задовольнити.

Стягнути з Бражник Ніни Іванівни (РНОКПП 2366116786) (адреса 87300 вул. Улянівська, б. 39, кв. 8, м. Амвросіївка, Донецька область) на користь Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області в особі Маріупольське міське відділення управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області капіталізовані платежі у розмірі 89466,62 грн.

Рішення ухвалено у нарадчій кімнаті та проголошено його вступну та резолютивну частини у судовому засіданні 06.11.2018 року.

Повний текст рішення складено 16.11.2018 року.

Рішення суду може бути оскаржено в апеляційному порядку до Першого апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня його проголошення. У разі застосування судом ч. ч. 5, 6 ст. 250 КАС України зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя

Бабаш Г.П.

*306*3327252*1*2*